

ЛИСТ ДОМА УЧЕНИКА
СРЕДЊИХ ШКОЛА
"МЛАДОСТ"
АЛЕКСИНАЦ

Бело перо

*Исхраном до здавља
- доручак је кориво за
орјанизам*

страна 10

*Мој посао за будућности
- ветеринар*

страна 6

*Љубав је реч,
љубав је стих*

страна 12 и 13

*Позоришни
йенаји Дома
"Младости"
- драмска
секција*

страна 8 и 9

Број 1
март
2020.

РЕЧ УРЕДНИКА

Поштовани читаоци,

Новинари су наш поглед у свет - каже стара изрека. Зато је наш избор био Новинарска секција. Живот у Дому испуњен је разним активностима, колико школским, толико и ваншколским - секцијама, такмичењима, а пре свега оним малим стварима које чине сваки дан. Желели смо да макар део тог нашег света представимо у домском листу. Први број листа "Бело перо" садржи приче о нашој свакодневици, ученичким дилемама, проблемима, песмама и љубави. Ученици су сами бирали теме о којима су желели да пишу и свако од нас је у своје редове уткао и делић себе. Домски лист „Бело перо“ издаје Дом ученика средњих школа „Младост“ Алексинац и рад на њему био нам је велико задовољство, а уједно и изазов. Надамо се да смо Дом „Младост“ и све оно што се у њему дешава представили на најбољи начин, а то ће бити наш циљ и будуће.

Нашу малу редакцију чине: Одговорни уредник: Татјана Егерић Марковић, васпитач, новинари - ученици Даница Асановић, Ђорђе Стевановић, Миљан Новковић, Вељко Видојковић и Слађан Марковић.

Радујемо се свакој похвали, али и критици.

Новинарски поздрав!

Уређује:
Милена Гагић

Интервју: Директор Дома ученика „Младост“ Дејан Милиновић

- Још једна школска година полако пролази. како је оцењујете ваше колеге и ви који сваки школски дан проживљавате заједно са ученицима?

Свака школска година из нашег домског угла је различита, посебно по саставу ученика. Састав ученика, њихове навике, школски циљеви и друге важне особине ученика одређују сваки дан нашег домског и школског живота, као и годину у целини. Сваки дан у Дому је јединствен, занимљив и узбудљив, исто као и процес одрастања деце. Како дан, тако и година.

- Како се ученици сналазе у домским условима?

Свака нова генерација ученика има свој процес привикавања на домски живот, који је некада краћи а некада дужи и привикавање може да потраје и неколико месеци. Уз помоћ васпитача и старијих ученика највећи број се успешно привикне на Дом. Ипак један мали број то не успева и на наш предлог и уз разумевање родитеља исељава се из Дома. Из досадашње праксе, то је један или два ученика годишње.

- Шта се ученицима највише, а шта најмање допада у Дому?

Највише им се допадају нова познанства и заједничко дружење кроз вежбе у раду секција (посебно фолклора, драм-

ске секције, стоног тениса) и другим активностима. Најмање им се допадају ограничења која проистичу из Правилника о кућном реду Дома.

- Дом ученика „Младост“ последњих година постиже запажене успехе на Домијадама. Шта је то што посебно мотивише ученике да дају све од себе на такмичењима између Домова?

Управо енергија створена кроз заједничка дружења и вежбања допринела је успеху на Домијадама и на другим такмичењима.

- Шта је, по Вама, оно најважније што боравак у једној оваквој установи треба да изгради код ученика?

Схватање да је живот леп и јединствен, али и непоновљив. Да би то заиста тако и било, свако од нас мора да има неки циљ

и свој лични осећај одговорности према том циљу. Живот у Дому, као и ван њега, почива на правилима која треба поштовати. Наши лични избори и односи према животним циљевима и животним правилима у највећој мери ће одредити наше животе. Ово је наша мисија васпитног рада, а то колико ученици разумеју и својим понашањем потврђују своје изборе јесте мера нашег успеха али и успеха друштва у целини. Ово је процес који започиње у раној фази живота детета и траје целог живота. Живот ученика у Дому је само једна фаза у том процесу.

- И сами сте били васпитач у Дому „Младост“. Да ли вам тај посао недостаје?

Искрено, врло ми недостаје, мада и сада се трудим и налазим време да разговарам и са ученицима и са њиховим родитељима. Ипак, то није довољно за прави утисак и слику о ученику и његовој породици, о његовим школским циљевима и другим стварима које су значајне за рад и однос васпитача са учеником.

- Шта нам можете рећи о историјату нашег Дома?

Дом „Младост“ је основан Решењем Скупштине општине Алексинац, 25. августа 1964. године, као средњошколски интернат у Алексинцу и то се може узети као датум оснивања Дома. То значи да ћемо 25. августа 2020. године прославити 56 година од оснивања. Зграда Дома је саграђена 1935. године и све време је била у некој функцији нашег образовног система. Прва намена јој је била Основна школа-вежбаоница уз Учитељску школу у Алексинцу. Подигнута је на земљишту Учитељске школе. Иначе врло је мало сачуваних историографских података о нашем Дому и мислим да наша Новинарска секција треба озбиљно да се бави тематиком истраживања и прављења историјске грађе нашег Дома за нека будућа времена.

- Шта су планови Дома у скорој будућности?

Развојним планом Дома и урађеним пројектима планира се комплетна реконструкција унутрашњости зграде Дома, изградња нове ограде и приступног простора Дому. Ове године за време летњег распуста биће изграђено постројење за загревање Дома на гас. Идућа школска година биће без грејања на угљ и дрва и то ће бити значајан дорпинос смањењу загађења ваздуха нашег града.

- За крај, шта је Ваша порука и савет онима који своје важне године проводе у Дому ученика?

Моја порука и савет свима, ученицима и запосленима у Дому, јесте да уче и науче да прихватају различитости других, да уважавају туђа мишљења и одговорно се понашају према себи, својој породици и установи у којој живе и раде. Нема лепшег и већег задовољства од осећаја успешности и остварења свог сна и циља.

Бело перо

вим. До сада нисам посумњала у свој избор, једино сам се недавно запитала шта би било да сам уписала другу по реду школу на мојој листи жеља - Уметничку школу у Нишу. Онда сам рекла себи да боље не постављам то питање јер нема ни разлога, и да је добро што је све овако испало. Јако сам поносна на чињеницу да сам већ трећу годину ученица са свим петицама, а када ме питају колико је труда и учења потребно за такав успех и колико заправо времена делим са књигом, ја одговарам - јако мало. Верујте да су углавном сви изненађени мојим одговором (смех), али ја онда додам - онај ко стварно жели да се посвети томе потребно је и да мало чита ван онога што се учи на часу, дакле да се усавршава што више и да користи додатну литературу. Као најлепши део посла ветеринара издвојила бих осећај када погледаш животињу која је јако болесна, готово на ивици живота, и учиниш све што је у твојој моћи да спасеш тај живот и успеш у томе. Тај осећај испуњености да си спасао ту животињу је непроцењив. Најтежи део је еутаназирати животињу, а непријатан је и процес фототомије, који се деси када се плод животиње заглави у порођајном каналу животиње, крене да се распада и мора да се уклони. Срећом, такви поступци нису толико чести.

У слободно време волим да пишем песме, онако за своју душу, а посебно волим да цртам. То ми је свакодневна активност. У цртању више идем ка реализму, волим да цртам мртву природу, портрете, али покрети које ја правим и сам начин на који цртам више вуку ка апстрактној уметности. Обично волим да цртам животиње и мислим да треба више да порадим на основама цртања. Након средње школе планирам да наставим да се образујем у истој области - уз мало среће и пуно знања надам се да ћу уписати Ветеринарски факултет у Београду.

За десет година себе видим као породичну жену, са жељом да отворим своју ветеринарску амбуланту. До тада - стичем што више знања.

6

МОЈ ПОСАО ЗА БУДУЋНОСТ - ВЕТЕРИНАР

Моје име је Јана Леповић, имам седамнаест година, долазим из Ниша и идем у трећи разред Пољопривредне школе „Шуматовац“ у Алексинцу, смер Ветеринарски техничар.

Многи ме питају како сам одабрала да се школујем за једно тако одговорно, а у исто време и племенито занимање. Није ми пало на памет да упишем ветерину све до осмог разреда основне школе, у суштини схватила сам да волим животиње и да бих желела тиме да се ба-

Бело перо

Уређује: Ђорђе Стевановић

Лексикон са... ВАСПИТАЧЕМ Новицом Лукићем

Дом ученика „Младост“ је за мене:

Дом је за мене оно што ја у њему обављам - посао васпитача. Тај посао подразумева да се особа стално усавршава, како кроз предавања и литературу, тако кроз семинаре и радионице. Ипак највише се учи свакодневно у интеракцији са децом из различитих средина. Рад васпитача сличан је раду вртлара који негује различите биљке. Једна биљка воли блистав сунчев сјај, друга хладне сенке; једна воли обалу потока, друга сунчан плански врх.....

Дане у средњој школи памтим по:

Средњошколске, односно гимназијске дане памтим по строгим професорима и по безбрижности (које сам тек сада свестан) и захваљујући којој смо успевали да се изборимо са обавезама и истовремено посветимо различитим активностима ван школе. Били смо жељни интелектуалних подстицаја, трудили смо се да се што више информишемо о филму, музици, о спорту.

Омиљени спорт и спортиста:

Бављење спортом саставни је део одрастања и целокупног живота човека. Мој омиљени спорт је стони тенис. Од увек сам волео индивидуалне спортове (скијање, пливање). Омиљени спортиста сходно томе ми је Владимир Самсонов, прослављени стонотенисер из Белорусије. Освојио је сва могућа признања и медаље која постоје у стоном тенису. Владимир Самсонов се још увек такмичи иако је рођен 1976 године и још увек је на светској итф листи у прва 10 играча.

7

Мисао коју увек радо цитирам:

Ко хоће, нађе начин. Ко неће, нађе оправдање.
(Пабло Пикасо)

Место у Србији које вреди обићи:

Тешко бих се одлучио за једно место. Мој одговор је Западна Србија. Од Шапца преко Тршића, мионичког и ужичког краја, од Маљена, преко Златибора, Таре, Златара до Камене горе и Јабучке налазе се планине и шуме четинара, потоци и реке, етно паркови Сиројно и Дрвенград. Средњевековне манастире Студеница, Ђурђеви Ступови, Сопоћани, Жича, Милешева, Рача, задужбине Немањића свакако треба обићи и упознати своју историју.

Коју књигу треба обавезно прочитати и зашто:

„Историја Немањића“ је књига коју сам више пута прочитао и увек јој се радо враћам. Није нимало лако схватити односе у владарској династији и праве разлоге за одређене догађаје, односе са суседима, како се наша Србија развијала и расла и како се на крају распала. Зато је много битно познавати своју историју како би вратили достојанство и националне вредности које су временом потиснуте и делимично заборављене.

Омиљена песма и група:

„ЕКВ“ је моја омиљена група из средњошколски дана. „Од Ебра до Дунава“, је песма за коју бих се одлучио. Иначе песма је обрада ромске песме „Опа цупа“, Шабана Бајрамовића и шпанске револуционарне песме.
Ai Carmela

Који филм не треба пропустити:

„Шиндлерова листа“, је филм који треба обавезно погледати. Филм говори о Оскару Шиндлеру, немачком бизнисмену који је спасао више од хиљаду пољских Јевреја током холокауста. Шокантан, тежак, емотиван и поучан филм који говори о људскости и у најтежим тренуцима човечанства.

Моја порука читаоцима овог листа:

Свакоме се дешава лош дан, и када нам делује да ништа не иде по плану, удахните дубоко и поновите своју мотивациону изреку...

„Све увек делује немогуће, док то не урадите.“
Nelson Mandela

Пише: Слађан Марковић

ПОЗОРИШНИ ПЕЧАТ ДОМА „МЛАДОСТ“: ДРАМСКА СЕКЦИЈА

„Позориште... простире се по невидљивим географским просторима који једним чином обједињују позоришну уметност и животе оних који је стварају“. Речи Карлоса Селдрана, режисера, драмског писца и позоришног педагога са Кубе, које описују суштину драмске уметности.

И управо тај спој геста, говора, песме, музике и плеса подстакao је оснивање Драмске секције у Дому ученика „Младост“. Основана пре више од две деценије, Драмска секција имала је циљ да деца

XXIV Регионална Домијада - 23.03. 2019. Зајечар

приближи уметност, да их културно обогати, да их научи да се исказују кроз покрет и израз. И тако је и дан-данас.

„На Драмску секцију идем већ четири године. Када ме питају зашто, ја кажем да је тај осећај док мењам своју личност у току представе неописив“, каже ученица Милијана Павловић.

Њена вршњакиња Јована Митић најлепши тај осећај поноса који ме обузме када на позорници изведемо представу пред публиком. Тада знамо да се сав наш рад исплатио“.

У једном позоришном комаду свако има своју улогу, свој прозор у свет кроз који се представља публици. Ове године ученици Дома „Младост“ за Домијаду су припремали комад „Позориште у Паланци“, адаптацију приповетке Радоја Домановића. Комад у режији Драгослава Ранђеловића је осавременен, адаптиран и, следствено томе, говори нешто о нама, нашем времену и нашим савременим проблемима. Наравно, ради се о позоришту, његовим мукама са нама и нашим мукама са њим и у њему.

„Ја глумим Верку Циганку, служавку Кир Минте и Немице Резике. Мој лик је врло занимљив и комичан“, каже наша саговорница Милијана.

„А ја глумим удовицу која пише романе и заљубљена је у Гаврила“, додаје Јована.

Са ученицима на Драмској секцији годинама ради награђивани алексиначки глумац Драгослав Ранђеловић-Ранђа, иначе дипломирани психолог, који иза себе има више од 50 позоришних улога и 32 режије.

- Драмска секција Дома „Младост“ на последњим Домијадама осваја прва места. Да ли награде разврставају по значају?

Нема значајних и безначајних награда, прво, Драмска секција не осваја само прва места, него је оно што је најважније, она врло запажена и увек је у врху. Ми смо овде направили једну екипу људи који знају шта је позориште, ја намерно кажем људи, то нису деца, већ врло одговорни и озбиљни људи који су овде сазрели уз помоћ Драмске секције и који су заволели позориште, а исто тако људи који су оставили одређени позоришни печат у овом Дому. Због тога ми је драго и то су људи које ја никада нећу заборавити, свака наша представа је сама за себе успех, а не било које место на неком такмичењу.

- Каква је конкуренција међу другим Домовима у Србији?

Конкуренција је како кад, она је увек јака, а моји глумци и ја бисмо волели да је увек најјача, јер су онда то добре представе. Драмска секција је битна јер она говори нешто о животу, помаже у развоју личности И то је њена улога у овом Дому. Све уметности су присутне у драмској уметности, уметност речи, музика, литература, то се зове синкретизам уметности.

- Колико је потребно рада и вежбања да би се остварили највећи резултати на позорници?

Сваки резултат је највећи, свако према својим могућностима даје свој највећи допринос, и мислим да је то највећи успех, а не освојена места.

- Шта је ваш рецепт за успех?

Рад, рад, рад и рад.

Драги глумци, срећно и овај пут!

Designed by upkyak / Freepik

Пише: Вељко Видојковић

Исхраном до здравља - доручак је гориво за организам

Кад ујутру први зраци сунца провиру кроз прозоре, ништа ми није слађе од спавања. Чак и по цену прескакања доручка, кад год ми то обавезе дозвољавају, одспавам мало дуже. Али можда и нисам потпуно свестан да та навика не чини добро мом организму. Нутриционисти објашњавају да је телу потребна енергија како би се покренуло ујутру, тако да, када не доручкујемо, тело хранљиве материје повлачи из резерви. Међутим, вероватно око поднева, имаћемо јако потребу за храном и то за слаткишима или нечим масним. И ту је клопка! У таквим ситуацијама, додају, најчешће ћемо посегнути за неком брзом храном или слаткишима, који ће нас поново увести у тај лош круг, јер ће нам нагло подићи шећер, а затим и спустити. Позната је она изрека да је доручак најважнији оброк у току дана, гориво које покреће наш организам. И то је главна порука за ученике у нашем Дому. На питање зашто понекад прескачу доручак,

неки одговарају да не би да покваре линију, а неки кажу да не могу да устану довољно рано како би узели први оброк и стигли на време у школу. А и једни и други треба да знају колико је доручак битан, каже шефица Службе исхране у Дому „Младост“, Снежана Пирц, која већ 15 година припрема храну за наше ученике. „Здрава и квалитетна исхрана непроцењива је за правилан раст и развој. Мали број ученика је свестан да је доручак енергетски и калоријски најважнији оброк како бисмо имали довољно снаге за цео дан. Доручак треба да буде богат протеинима, беланчевинама, мастима, шећерима“. Када је реч о осталим оброцима у Дому, по речима куварице, на ручак и вечеру углавном долазе сви. Ученици су прилично пробирљиви, а најомиљенија јела су им помфрит, пилетина, бечка шницла. Од куваних оброка највише воле да једу кромпир паприкаш, пасуљ, пуњене паприке. Све се припрема по прописаним стандардима, од најквалитетнијих намирница, тако да деца добијају свеже сремљен, здрав оброк у Дому, који је увек бољи избор од брзе хране и производа из пекаре, закључује наша куварица.

А сада сам и ја почео да мењам своје навике - устајем на време и доручкујем пре поласка у школу! Осећам се много боље и знам да ће ми мој организам бити захвалан.

Црећује: Заница Асановић

Младачалачка депресија - како лечити и како спречити!

Неуспех у школи, повлачења из друштва, узимање алкохола, дроге, делинквентно понашање - само су неки од знакова да се можда суочавамо са младачалачком депресијом.

Шта су први знаци депресије код младих?

Сањарење

Тинејџер не може дуго да задржи пажњу у школи и због тога већи део часа сањари. Како се депресија продубљује, сањарење је све дуже.

Слаб успех у школи

Слабљење оцена је, углавном, постепено и професори и родитељи обично претпоставе да је сам рад за тинејџера превише тежак, да га «мрзи» да ради зато што је лењ или зато што га више интересују друге ствари. Када се оцене нагло поправе, тек онда се узме у обзир могућност да је адолесцент депресиван, да га «нешто мучи».

Досађивање

Досађивање је нормално за тинејџере, нарочито у раној адолесценцији, али само у кратком временском периоду. Нормално досађивање траје сат или два, понекад целе вечери или дана, повремено чак и два дана. Али, досађивање које траје неколико дана или више није нормално и треба да нам буде упозорење да нешто није у реду.

Како се досађивање наставља и продубљује, тинејџер постепено упада у умерену депресију. И већ је у проблему.

Стручни сарадник-педагог у Дому ученика „Младост“, Бојана Светозаревић, каже да је младачалачку депресију тешко препознати јер се разликује код тинејџера и код одраслих. Млади су склони депресивним темама као што су смрт, морбидни проблеми, кризе. А са друге стране изгледају нормално, као и сваки тинејџер. Зато је јако важно што чешће разговарати са децом, имати јасну слику о сваком ученику, његовој породици, циљевима које жели да постигне у животу. Сарађивати што више са породицом и школом и имати увид у понашање ученика, школску успешност, изостајање са наставе”, закључује педагог Дома.

Зато је ово јако важно - како спречити депресију код младих?

- Наћи некога са ким можемо увек да поразговарамо и ко нам даје ветар у леђа.
- Не дозволити себи оптерећење неким стварима које нас наводе на депресију.
- Наћи неки хоби-занимацију која ће нам скренути мисли које нас наводе на саму помисао о депресији.
- Ако се борите са проблемима, ако вас нешто мори, ако имате осећај да је све изгубљено, будите се без циља и вољњ, знајте да нисте усамљени. Нисте ни слаби. Потражите помоћ.

Љубав је реч, љубав је стих...

Кад год емоцију желимо да сачувамо као успомену, кад хоћемо да се осећамо као да смо урадили нешто лепо и корисно, ми напишемо песму - кажу наши ученици којима је хоби писање поезије. Песма као ода пријатељства и љубави, или као лек за тугу и разочарање, увек прија и срце разгали.

А понекад донесе и награде и признања, баш као нашем ученику Ђорђу Стевановићу. Он се нашао међу 36 учесника завршне манифестације 11. Фестивала љубавне поезије „Иван Пангарић” у Сомбору, одржаног крајем прошле године. Његова љубавна песма под називом „Зашто” ушла је у најужи избор на претходно расписаном конкурс у наивоу свих Домова ученика у Србији, те му је тако припала част да свој рад представи на свечаности у Сомбору.

Песма „Зашто” објављена је у 11. Зборнику радова фестивала, који организује Дом ученика у Сомбору. Након завршне манифестације, учесници су сутрадан обишли Сомбор - сам град и околину, како би заокружили дружење и уживање.

Ђорђе Стевановић редовни је ученик трећег разреда Техничке школе „Прота Стеван Димитријевић” у Алексинцу, а писање песама му је дугогодишњи хоби.

ЗАШТО?

*Твој поглед тужни
Још ми наду даје
Да ниси срећна са другим,
И да се душа каје.*

*Твоје речи крупне
Као кестење зрело,
Запитају ли се некад
Зашто срце мене није хтело.*

*Твоји осмеси нежни
Као најлепши стих
Нисам знао са њима,
А сад не могу без њих.*

Designed by rawpixel.com / Freepik

Designed by jannoon028 / Freepik

А осим Ђорђа, песме за Фестивал љубавне поезије писали су и Срећко Марковић, Јана Леповић и Милена Гагић.

ЉУБАВ

Љубав је туга,
Љубав је дуга,
Љубав је бол срца твог
И срца мог.
Љубав је страст
Љубав је сласт,
Љубав је чежња,
Љубав је мржња.
Љубав је кратка,
А ипак тако слатка.
Нерешива загонетка
пакла и раја.

Вечита тама и светлост
која увек сја
Љубав, то смо ти и ја.

*Јана Леповић III₂
Пољопривредна школа*

ГРЕШКА

Због туђих грешака
увек неко страда.
Зар се нико не пита
колико је у једном срцу јада?
Колико само модрица на
души има,
али ипак не могу да се
покажу свима.
Најлепше увек цену плаћа,
Али да ли се зло кривима
враћа?

Свако плаћа своју цену,
Али зашто због туђих
грешака
најлепша цвећа вену?

*Милена Гагић
Алексиначка гимназија*

Ово су неке ОД ЊИХ...

СЕЋАЊА

Тај осмех на лицу, попут Сунца
Туђа срца уме да греје.
Али вреди ли то шта,
Кад у моме снег не престаје да
веје.

У мраку и тишини, сасвим сам,
У тај амбис мисли поново падам,
Да ћеш однекуд доћи,
одавно свестан свега, и даље се
надам.

Да ли да кривим судбину злу јер
сваким даном без тебе, туга је
све већа,
или да захвалим Богу, што звао
је баш тебе,
кад делила се моја срећа.

А вреде ли шта сећања?
Једна за другом, слика кад се
врати,
Кријеш ли и ти тада сузу?
Ону горку, из душе која пати.

*Срећко Марковић
Алексиначка гимназија*

О ЉУБАВИ

Љубав је оно што те чини
срећним.

Љубав је бура осећања у теби.
Љубав постојање чини вечним.

Љубав, јер без љубави где си?
Шта би без љубави људи били?

Хладнокрвни гуштери, рептили?
Звери без имало осећања,

само предмети са веком трајања.

*Срећко Марковић
Алексиначка гимназија*

ПОГЛЕД

Погледај у два тамна понора ова,
Где се некад светлост поиграва.
Делују лудо и бесно,
Као да у њима не постоји ништа
свесно.

У њима може да се згади и оно
најдраже што беше.
У светлости тама лако заплеше.

Али загледај се у очи моје,
Можда угледаш неке скривене боје.
Али какве то боје
могу у овим очима да постоје,
поред силних мисли што се роје.

Знам да се смејем, тепам и мазим,
Али, да ли знаш да могу и
немилосрдно
душу да газим?

*Милена Гагић
Алексиначка гимназија*

Уређује: Миљан Новковић

ПРВИ ПО КВАЛИТЕТУ НА „ПЕКАРСКИМ ДАНИМА 2019”

Дом ученика средњих школа „Младост” Алексинац освојио је Гран при плакету за изузетан квалитет пекарских производа на последњим „Пекарским данима” које организује Пољопривредна школа „Шуматовац”!

То значи да су слатки и слани производи које су припремили наши ученици - пекари, уз малу помоћ васпитача, задовољили и најистанчанији укус стручне комисије, па је тако Дому „Младост” припало прво место по квалитету на изложби „Савремено и традиционално пекарство”.

„Ово је највеће признање које смо до сада добили на овој манифестацији, на радост пре свега наших ученика који су се баш потрудили, али и свих нас, запослених.

Прошле године смо са „Пекарских дана” понели Златну плакету, али сада смо отишли корак даље”, истакла је педагошкиња Бојана Светозаревић, која је организовала припрему производа у Дому.

Четрнаести „Пекарски дани” у одржани су средином октобра 2019. године, а Дом се представио и на такмичарској изложби „Најлепши славски колач 2019”.

Designed by Freepik

ПИШЕ: ЂОРЂЕ СТЕВАНОВИЋ

МУЗИКА ПО МОЈ УКУСУ - ХЕВИ МЕТАЛ

Хеви метал није врста музике коју сви могу да слушају, а и да разумеју. То је зато што постоје разне предрасуде о самој музици као и о особама које је слушају. Многи не могу да се поистовете са енергијом коју хеви метал пружа и можда је то разлог зашто није популарна као данашња модерна музика. Иако не толико позната новим генерацијама, и даље има велики утицај, као и скривене инспиративне поруке које су плод емоције, труда и посвећености.

ХЕВИ МЕТАЛ СЛУШАМ ОД СВОЈЕ СЕДМЕ ГОДИНЕ. ТУ МУЗИКУ СУ СЛУШАЛА МОЈА СТАРИЈА БРАЋА, ПА САМ ТАКО И ЈА ЗАВОЛЕО ТАЈ ЗВУК. МОЈИ ОМИЉЕНИ БЕНДОВИ СУ IRON MAIDEN, METALLICA, LED ZEPPELIN, PANTERA, RAMMSTEIN.

Група Scorpions; Извор - Getty Images

Поред свих њихових талената, хеви метал бендови веома су потцењени иако музика којом се баве захтева велике гласовне способности, као и напоран рад сваког члана бенда, било гитаристе, бубњара, басисте...

Хеви метал или само метал је жанр рок музике. Одликује се агресивним и жестоким ритмом и веома појачаним звуком гитара, најчешће са претенциозним текстовима и виртуозном свирачком техником. Хеви метал је настао под утицајем хард рока, али је мање комерцијалан, агресивнији и често са бржим ритмовима.

У хеви металу се могу осетити и утицаји блуза, прогресивног рока и многих других стилова. Хеви метал групе су састављене скоро искључиво од гитариста, басиста и бубњара. Врхунац популарности бележи 80-их година прошлог века.

Основна обележја хеви метала су доминација гитара и изражен ритам.

„ОЧИМА ТЕ ВОЛИМ“

Пише: Милена Гагић

„Очи су огледало душе“ каже чувена изрека. Показују емоције, а да не проговоримо ниједну реч. Које очи воле наши ученици?

Највише волим
тамно плаве очи,
подсећају ме на
опуштеност и мир.

ДАНИЦА, 15 ГОД.

Моје омиљене очи
су зелене, зато што
такве има моја
симпатија. Зелене
очи су као пролеће,
одишу свежином.

ИСИДОРА, 15 ГОД.

Мој фаворит су
плаве очи, какве
има моја најбоља
другарица. Плаве
очи су за мене
симбол бескраја.

ЈАНА, 17. ГОД.

Највише волим
браон боју очију, јер
у тим очима постоји
игра светлости...

ДАЛИБОР, 18. ГОД.

Волим црне очи,
иако их нема нико
у мом окружењу,
сматрам да су
јединствене, мрачне,
али у исто време и
нежне и продорне.

СТЕФАНА, 15. ГОД.

Светло браон
очи, нежне,
топле, искрене и
забудљиве.

МИТАР, 17. ГОД.

Волим плаве очи зато
што су моје такве, али
и моје тетке коју јако
волим. Плаве очи ме
подсећају на небо,
море, најискреније су,
али су и хладне.

УРОШ, 18 ГОД.